

Задвижване в пророческата дарба на Святия Дух

Чернова

ЖИВА • ВЯРА

- Пампорово 2020 -

Важността да разпознаваме и да се покоряваме на Божия глас

В днешните последни дни нуждата да чуваме Божия глас става все по-осезаема. Събитията около нас са изключително динамични, светската система се поклаща и е пред трансформация. За църквата е от огромна важност да действа адекватно и да бъде поне крачка напред пред събитията. Църквата е Христовото тяло тук на земята и е редно тя да бъде синхронизирана със своята глава - Христос. За целта е нужно тя да осъзнае единството и връзката си с Него и да започне да функционира в съгласие с Него. За да се случи това, на първо място човек трябва да е част от Неговото тяло - да е предал себе си на Христос и да го е направил свой Господар и Спасител. Това е нормалният отклик, който всеки човек би трябвало да има на това, което Бог извърши в любовта си към човечеството. Той стана каквито бяхме ние, за да можем ние да бъдем какъвто е Той. И така, от любов, Бог предаде Своя Син за нас и очаква ние да предадем себе си на Него в отклик на Неговата любов. Когато това се случи, ние встъпваме във връзка и взаимоотношения с Него базирани на Неговата любов, която жертва всичко необходимо.

И така, от момента, в който ние встъпим в тази връзка с Него, ние официално ставаме Негова собственост. Ние сме приети от Него в каквото състояние отидем при Него, но поемаме по пътя на трансформация към това, което Той иска да бъдем. Ние ставаме Негови синове, а Писанията казват, че всички, които са водени от Божия Дух са Божии синове (Римляни 8:14). И така, ако ние сме Божии синове, е нормално да бъдем водени от Него в пътя, който сме поели заедно с Него. Господ казва в Йоан 10:27: *“Моите овце слушат гласа Ми и аз ги познавам, и те ме следват.”*

Овцата има следните основни характеристики:

- Тя разпознава гласа на пастира си и отива там, където той я повика.
- Тя е стадно животно и се движи като част от стадото.

Важно е да си припомним думите на Христос в Матей 25:32:

“И ще се съберат пред Него всички народи; и ще ги отлъчи един от друг, както овчарят отлъчва овцете от козите;”

Ако искаме да бъдем част от овците в този ден, ние би трябвало да живеем като Негови овци тук и сега.

Имайки това предвид, можем да направим директна аналогия с тялото Христово - то има една глава, но е съставено от много части. За да може да функционира правилно, всяка част трябва да е на мястото си и да изпълнява функцията си. Във физическите тела, всички органи функционират правилно благодарение на мозъка, който се намира в главата. По този начин, тялото може пълноценно да си изпълни функцията. В този ред на мисли разбираме, че е от изключителна важност всеки от нас да е на мястото си в тялото и да изпълнява функцията си - и двете би трябвало да са ни зададени от Господ. И така, ние можем да заемем адекватната си позиция в тялото, само когато заемем адекватната си позиция под Христос - покорявайки се на това, което Той казва.

Веднъж Господ ми зададе следния въпрос: “- Нормално ли е тялото да не прави това, което главата го командва да прави? - Не. - По същият начин не е нормално Моето тяло да не Ми се покорява.” И така, от изключителна важност е всеки един вярващ да изпълнява това, което Господ казва.

В Матей 7:21, Той казва:

*“Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! Ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата. В онзи ден мнозина ще Ми кажат: Господи! Господи! Не пророкувахме ли в Твое име? И не правехме ли много чудеса в Твое име? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене, вие, които вършите беззаконие. И така, всеки, **който чуе тези Мои думи и ги изпълнява**, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара. И заваля дъждът, придойдоха реките, духнаха ветровете и се устремиха върху тази къща; но тя не падна, защото бе основана на канара.”* Братя и сестри, в следващите времена бурите ще се усилват все повече. Ако нашите животи са устроени върху думите на Господ, ние ще устоим всичко, което предстои да се случи.

Освен това, ние сме призвани да сме повече от победители в Христос. Повече от победители означава завоеватели - хора, които завземат територия. Христос победи - от нас се изисква да стоим в

тази победа и да я наложим където Той иска. Йоан 16:33 казва: *“Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но держайте: **Аз победих света.**”*, а Римляни 8:37: *“Но във всичко това ставаме **повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.**”* Преди това, в стихове 35 и 36 виждаме следното: *“Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда или меч? Както е писано: „Убивани сме заради Тебе цял ден; смятани сме **като овце** за клане.”* Отново виждаме сравнение на вярващите с овце. Скъпи братя и сестри, отново виждаме важността на това да сме изпълнителни слушатели на Словото.

На първо място това се изразява в търсенето на възможности за изпълнение на писаното Слово. Важно е в молитва да търсим насоки за това как да се изпълни това, което Господ вече е установил на небето и то да се установи тук на земята. Това е Неговата воля. За всеки един от нас Неговата воля е да бъдем копия на Христос в характер и способности и ние да Го изобразим по този начин. Това може да се случи единствено, когато ние се научим искрено да Му задаваме въпроса: *“Татко, какво искаш от мен сега и днес?”*

Преди всичко друго е нужна **вяра**, за да чуваме Божия глас - вярa, че Бог говори и че иска да ни говори.

След това е нужно **желание** от наша страна да Го чуем и да приемем това, което Той има да ни каже. **Каквото и да иска Той да ни каже, то винаги, без изключения, е добро за нас и хората около нас.**

Как да се случва това практически?

На първо място е нужно да поставим себе си в позиция да приемаме от Святия Дух. Това е свързано с **разпознаване на факта, че Той е с нас**, за да ни помага да ходим в пътя, който Бог има за нас.

Разпознавайки това, е важно ние да бъдем отворени за водителството Му. Една овца се води от своя пастир. Божиите синове са водени от Божия Дух. Важно е да разпознаваме тази функция на Святия Дух и да се поставяме в позиция да се покоряваме на това, което идва чрез Него. Това е свързано с волята ни. Волята на всеки един от нас би трябвало да е покорена на волята на Отец. Нашия Господ ни остави съвършен пример в

Гетсиманската градина. Лука 22:42: *“Отче, ако желаеш, отмени Ме с тази чаша; **обаче не Моята воля, а Твоята да бъде.**”*

Когато копнежа на нашите сърца е да вършим волята на Отец, каквато и да е тя, за нас на момента, те ще бъдат уверени пред Него, ще имаме дръзновение пред Него и ще пристъпваме смело пред престола на благодатта. По този начин ние ще пристъпваме с вяра и ще можем да получаваме от каквото и да се нуждаем. Това на първо място включва думи от Него.

Скъпи братя и сестри, нашият Баща иска да общуваме с Него. Той направи всичко възможно това да се осъществи - направи ни Негови деца и ни даде Духа Си. На базата на това, Той иска да имаме взаимоотношения с Него и да Го познаваме. Това се случва в общение с Него. Така ние се научаваме да различаваме гласа Му от всеки шум, с който сме обстрелвани в ежедневието. Нужна е вяра, за да общуваме адекватно с Бог. **Не е въпрос дали Бог иска да ни говори, а дали вярваме, че иска и съответно дали отдаваме нужното значение на общението с Него в ежедневието ни.** В Яков 4:8-10 казва: *“Приближавайте се към Бога и Той ще се приближава към вас. Измивайте ръцете си, вие, грешни и **очиствайте сърцата си, вие, колебливи.** 9 Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач и радостта ви в тъга. 10 Смирявайте се пред Господа и Той ще ви въздига.”*

И в Евреи 11:6: *“**А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които Го търсят.**”*

Това е основата на нашите взаимоотношения с Него - вяра от сърце. На всеки от нас е дадена еднаква мярка вяра. Вярата ни расте съразмерно с опознаването на Бог и това кои сме ние в Него. Някои са по-израснали от други. Това не означава, че само по-израсналите могат да чуват Неговия глас. Той избира да се съобрази с нивото, до което всеки от нас е стигнал и да работи индивидуално с нас за растеж. Всеки от нас може да чува гласа Му. Просто е нужно искрено желание и твърда увереност в това, което Той ни е открил за Себе Си досега. Всеки от нас от момента на новораждането си би трябвало да може да се обърне към Него по следния начин: *“Благодаря Ти, че ме обичаш и че съм твое дете. Какво искаш от мен, Татко?”* и да очаква отговор, който да разбере. Просто не трябва да има съмнение.

Какви са някои от начините, по които Бог може да ни говори (освен чрез глас)?

1. Чрез писаното Слово
2. Сънища
3. Видения
4. Мисли (може да изглеждат като "наши", но всъщност ние имаме ум Христов.)
5. Знание (вътрешно чувство, интуиция, усещане или впечатление)

Някои неща, които могат да ни помогнат да разпознаваме Божия глас:

- Водене на дневник
- Молитва в слушане
- Да се научим да се вглеждаме за картини във въображението ни
- Да стоим в Божията почивка
- Да вярваме, че можем и че чуваме Неговия глас
- Да обновим умовете си според Божието Слово
- Да стоим изпълнени със Неговото слово
- Редовна молитва на езици
- Ежедневни изповеди
- Да развием интимност със Святия Дух (да знаем, че сме едно с Него)

И все пак, ако изпитваме трудности в тази област, Господ е предвидил и други начини да ни говори. Както в стадото има някои овце, които са по-близо до пастира, така и в тялото Христово има някои хора, които душевно са по-близо до главата и просто по-ясно чуват гласа Му или са се развили в някои дарби на Святия Дух. Тук имаме предвид хората, движещи се в пророческото служение. Това не ги прави по-специални от другите. Прави ги по-отговорни за другите. Нека разгледаме по-подробно това служение.

Какво казва Библията за пророкуването?

В днешните последни дни има голяма важност и спешност що се отнася до правилното функциониране на пророческата дарба. Тя има три основни божествени цели - да назидает, да увещава и да утеши.

Тялото Христово има голяма нужда от тези три неща, за да бъде успешно в призова си да свети в този потънал в тъмнина свят. Пророкуването е изцяло свръхестествено, но е облечено в естествени думи.

Самата дума “пророкуване” произлиза от думата *naba* (H5012) на иврит и някои от значенията и са: “да изтича, да извира”. Словото казва в Йоан 7:38 **“Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както казва Писанието.”** и продължава с обяснение в 39 стих: **“А това каза за Духа, Когото вярващите в Него щяха да приемат; защото Святият Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.”** Освен това, в Деяния 2:17 казва: **„И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си на всяка твар и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения и старците ви ще сънуват сънища.”**

На базата на тези стихове можем да направим следните заключения:

- **Ако ние вярваме в Исус Христос, е нормално да сме приели Святия Дух.**
- **Ако сме приели Святия Дух, е нормално да пророкуваме.**

Това ръководство има за цел да освободи вярващите в истината за пророкуването, за да може те да ходят и да се развият в дарбата, която вече имат. Предстои да подкрепим горното твърдение с пасажии от Библията по-надолу.

Когато говорим за пророкуване, както и за изцеление, трябва да се уверим, че гледаме на личността на Исус Христос като наш върховен пример. Библията ни казва, че сме длъжни да постъпваме така, както Той е постъпвал (1 Йоан 2:6). Ние не възнамеряваме да гледаме на Мойсей и Илия и да разпознаваме тях като наш модел на подражание, но гледаме към Исус Христос и се стремим да пораснем и да бъдем като Него.

Словото на Бог определя нашата основа и краен авторитет относно всички въпроси, отнасящи се до пророкуването. Независимо от наши предишни опитности или обучения в тази област, ние трябва да разсъждаваме за всичко спрямо какво казва Словото, а не за Словото да разсъждаваме на базата на опитности и учения.

Има неща, които Библията казва за пророчеството, с които трябва да бъдем наясно от самото начало.

1. Чуването или виждането на нещо извън Библията, би трябвало да е в съгласие с това, което е написано в нея. Разсъждава се за видяното и/или чутото на база на написаното. (2 Петрово 1:16-19)

2. Святият Дух доставя вдъхновените от Бог пророчески проявления.

(2 Петрово 1:21, Деяния 2:16-18)

3. Всички могат да пророкуват. (1 Коринтяни 14:31)

4. Тези пророчески проявления имат за цел да прославят Исус Христос.

(Йоан 16:14)

5. Заповядано ни е да бъдем ревностни да пророкуваме и да копнеем да пророкуваме. (1 Коринтяни 14:1, 39)

6. Пророчеството е за назидание, увещание, утеха, поучение. (1 Коринтяни 14:3, 31)

7. Пророчеството назидва църквата. (1 Коринтяни 14:4)

8. Павел желаше всички от църквата в Коринт да пророкуват, за да може църквата да се назидва. (1 Коринтяни 14:5)

9. Павел желаше да се стремим към изобилие в назиданието на църквата. (1 Коринтяни 14:12)

10. Пророчеството е за повярвалите, но разкрива тайните на сърцето на неповярвалите. (1 Коринтяни 14:22-25)

11. Пророчеството трябва да бъде изпитано. (1 Коринтяни 14:29, 1 Солунци 5:20-21)

12. Духовете на пророците се покоряват на самите пророци. (1 Коринтяни 14:32)

13. Ние пророкуваме съразмерно с вярата ни. Следователно пророкуването изисква вяра. (Римляни 12:6)

14. Синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват.

(Деяния на апостолите 2:17)

Нека разгледаме тези стихове от Библията по-подробно.

1. Чуването или виждането на нещо извън Библията би трябвало да е в съгласие с това, което е написано в нея. Разсъждава се за видяното или чутото на база на написаното.

(2 Петрово 1:16-19)

16 Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитро измислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие. 17 Защото Той прие от Бога Отца почест и слава, когато от великолепната слава дойде до Него такъв глас: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение. 18 Тоя глас чухме <сами> ние, че дойде от небето, когато бяхме с Него на светата планина.

Петър описва своята опитност, за която можем да прочетем в Матей 17:5, Марк 9:7 и Лука 9:35. В случая можем да видим, че гласа, който са чули, е в съгласие с гласа, който е засвидетелствал за Исус в Марк 1:10-11 и написаното в Исаия 42:1.

В 19 стих Петър продължава:

И <така>, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, догде се зазори, и зорницата изгрее в сърцата ви.

(2 Петрово 1:19 - Протестантски превод от 1940)

Нека видим как са записани нещата в още два превода:

- **Така словото на пророците стана по-достоверно за нас** и вие добре правите, че гледате на него като на светилник, който свети на тъмно място, докато денят настъпи и зорницата изгрее в сърцата ви.

(Нов превод, ББД 2013 г.)

- **Освен това имаме по-достоверно нещо – пророческото слово**, на което, добре правите, че давате внимание като на светило, което свети на тъмно място, докле се ден развидели и зорница изгрее в сърцата ви.

(Синодален превод, 1982 г.)

И в трите случая можем да видим, че според контекста на това, което Петър пише, той разсъждава за самата ситуация спрямо Писанията. Той им дава приоритет:

- Пророческото слово е по-достоверно от всяка опитност. (Синодален превод)
- В този случай, опитността потвърждава пророческото слово. (Протестантски превод)
- И така, след преживяната опитност, пророческо слово е станало по-достоверно за Петър. (Нов превод)

Нека забележим, че в останалата част от въпросния 19 стих, Петър насърчава отдаването на внимание на писаното слово.

И така, ясно можем да видим, че нашата основа и авторитет, чрез които разсъждаваме за определена опитност, би трябвало да са положени в Писанията.

За да направим връзка с тази и следващата точка, нека видим още един случай, в който опитност се потвърждава от Писанията.

(Деяния 2:16)

Но се случи реченото чрез пророк Йоил:

2. Святият Дух доставя вдъхновените от Бог пророчески проявления.

(2 Петрово 1:21)

Защото никога пророчество не е било изречено по човешка воля, но светите Божии хора са говорили, **просветявани от Светия Дух.**

(Деяния 2:17-18)

17 И ето в последните дни, казва Бог, **ще излея от Своя Дух върху всяка плът**; синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват; младежите ви ще виждат видения, а старците ви ще сънуват сънища; 18 и в онези дни върху слугите и слугините Си ще излея Своя Дух и те ще пророчестват.

В горепосочените стихове, можем да видим ясно, че вдъхновените от Бог пророчески проявления:

- Пророчески слова
- Видения
- Сънища

се доставят от Святия Дух.

3. Всички могат да пророкуват.

(Коринтяни 14:31)

Защото един след друг всички можете да пророкувате, за да се поучават всички и всички да се насърчават.

От този стих ясно се разбира, че Павел недвусмислено казва, че всички могат да пророкуват. Забележете също, че той казва и причината за това; „за да се поучават всички“, следователно пророкуването може да се научи и хора могат да бъдат тренирани да го правят.

Втората причина, поради която Павел казва, че всички могат да бъдат научени да пророкуват е : „всички да се насърчават“. Ние имаме нужда от това проявление на Святия Дух да работи чрез вярващите в църквата днес. Защо? Защото е нужно църквата да бъде насърчена – много често е повече бива сломявана, отколкото насърчавана.

4. Пророческите проявления имат за цел да прославят Исус Христос.

(Йоан 16:13-14)

13 А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви упътва към всяка истина; защото няма да говори от Себе Си, но каквото чуе, това ще говори и ще ви извести за идващите неща. 14 Той ще прослави Мене, защото от Моето ще вземе и ще ви възвестява.

Тук ясно можем да видим, че целта на Святия Дух е да прослави Господ Исус Христос.

5. Заповядано ни е да бъдем ревностни да пророкуваме и да копнеем да пророкуваме.

(1 Коринтяни 14:1, 39)

1: „Устремете се след любовта, но копнейте и за духовните дарби, а особено за *дарбата* да пророкувате.“

39: „Затова, братя мои, копнейте за *дарбата* да пророкувате и не забранявайте да се говорят и езици.“

Павел силно акцентира на това да копнеем за духовното (думата дарба не е използвана в оригиналния превод от Гръцки), особено да пророкуваме. Защо? Защото пророчеството изгражда църквата. Павел казва „копнейте“ да пророкувате. В превода от Кинг Джеймс се употребява думата „*sovet*“-„пожелавам“. Пожелавам означава да имаш горещо чувство за нещо или да бъдеш ревностен за нещо; Павел в същата глава казва : „Ако някой мисли, че е пророк или духовен, нека признае, че това, което ви пиша, е заповед от Господа.“.

Това значи, че не можем да се отървем от това, заповядано ни е да **копнеем** да пророкуваме и ако сме добри войници, ще се стремим да бъдем покорни на тази заповед – независимо от всичко!

6. Пророчеството назидáva, увещава и утешава.

(1 Коринтяни 14:3)

3: „А който пророкува, той говори на човеци за **назидание**, за **увещание** и за **утеха**.“

Апостол Павел тук ни казва как изглежда изговореното пророческо слово. Произведеното пророческо слово би трябвало да назидáva

(изгражда), увещава и утешава. Нека разгледаме всяка от тези думи:

Назидание

В основното си значение означава: издигане, изграждане, укрепяване, подсилване.

Много хора имат нужда в днешно време да бъдат назидани и подсилени в живота си в Христос.

Увещание

Това основно е насърчение. В много случаи този аспект на пророческата дарба насърчава хората към святост, посвещение и "отделяне" от света. Важно е да имаме предвид, че в Новия Завет корекцията идва чрез проповядването на Словото и чрез поучения, а не чрез пророчеството. Павел коригираше от позицията си на учител, пастор и апостол.

Чрез увещание един християнин може да бъде вдигнат от депресия или друг да бъде изкаран от хладкост и да влязат обратно в основното движение на Бог.

Утеха

Утехата е нужна в бедствие, мъка, гонения или страдания. Важно е да отбележим, че това не винаги означава да симпатизираме или съжаляваме някой в това, което преживява. Църквата се нуждае от божествена утеха, в която Святия Дух донася небесните изцелителни сили до сърцата на хората.

С приближаване на второто идване на Господ, е нужен този аспект на пророческата дарба да бъде активиран и да утеши хората.

7. Пророчеството назидва църквата.

(1 Коринтяни 14:4)

4: „Който говори на *непознат* език, назидава себе си; а който пророкува, назидава църквата.“

Библията казва, че езиците изграждат индивидуално всеки, който говори на тях, но пророкуването изгражда църквата. Днес се нуждаем от тези, които могат ефективно да пророкуват, за да може военната единица да бъде изградена, заздравена и насърчена.

Можем да видим това в действие в книгата Деяния на апостолите:

(Деяния на апостолите 15:32): „А Юда и Сила, които бяха и сами пророци, увещаваха братята с много думи и ги утвърдиха.“

От този пасаж виждаме увещаване, идващо чрез пророческото слово в съответствие с 1 Коринтяни 14:3.

8. Павел желаше всички от църквата в Коринт да пророкуват, за да може църквата да получи назидание.

(1 Коринтяни 14:5)

5: ”Бих желал всички вие да говорите езици, а *още* повече да пророкувате и който пророкува, е по-горен от този, който говори *разни* езици, освен ако тълкува, **за да се назидава църквата.**”

Тук Павел отново казва колко е важно да се пророкува. Той вече каза колко много иска **всички** да говорят на езици, но набляга на това, че **повече** иска **всички** да пророкуват, защото това назидава тялото Христово. Павел завършва с това, че тълкуването на езици също назидава тялото. Пророкуването и тълкуването на езици са еднакво важни за изграждането на църквата.

9. Павел желаше да се стремим към превъзходство в назиданието на църквата.

1 Коринтяни 14:12

12:“Така и вие, понеже копнеете за духовните *дарби*, старайте се да се преумножат те у вас за назидание на църквата.“

Отново Павел набляга на изграждането на Христовото тяло (което е основният фокус на пророкуването), той дори ни казва да се стараем тези неща да се преумножават в нас.

Всеки войник знае от каква важност се явява неговия колега войник, без значение в какво е специализиран. Всеки един войник е от жизнено значение, за да бъде мисията успешна. Ако главният готвач има лош ден, целият взвод ще бъде повлиян негативно. Ако медикът не е в добра физическа форма, тогава някой може да умре на бойното поле. Ако авиационният техник не си върши работата, няма да има въздушно подкрепление. Затова е много важно църквата да започне да гледа на себе си като армия и да помага за изграждането на колеги войници, за да може всички да работят заедно за ефективното постигане на целта.

10. Пророчеството разкрива тайните на сърцето на невярвалите.

(1 Коринтяни 14:24-25)

24:“Но ако всички пророкуват и влезе някой невярващ или невеж, той се обвинява от всички и се осъжда от всички;“

25:“тайните на сърцето му стават явни и така той ще падне на лицето си, ще се поклони на Бога и ще изповяда, че наистина Бог е между вас.“

Тук става ясно, че пророчеството изявява тайните на сърцето на невярващите, за да разберат, че **Бог е в теб**. Затова знаем, че пророкуването може да бъде използвано от войниците на Христос като средство за благовестие на улиците (във формата на пророческо благовестие). По-късно ще разгледаме как Исус използваше пророческо слово, за да спечели изгубените.

11. Пророчеството трябва да бъде изпитано.

(1 Коринтяни 14:29, 1 Солунци 5:20-21, Матей 7:15-18, Яков 8-12)

29:“ От пророците нека говорят само двама или трима, а другите да разсъждават.“

Тези, които пророкуват в църквата се наричат пророци, но това не значи, че всички оперират в петкратното служение като пророци. Апостол Павел заповядва на църквата да оставя пророците (тези, които пророкуват) да говорят, а другите да изпитват (разсъждават). За това изпитването на пророческото слово е заповед, както и освобождаването му. В тялото Христово се пораждат много проблеми поради това, че пророческо слово не е проверено и не е изпитано според Божието слово. Наша заповед е да поддържаме Божието слово като нашия авторитет относно изпитването на пророчества (2 Петрово 1:19). Това ще бъде обяснено по-подробно, когато изясним как да се движим в това практически.

1 Солунци 5:20-21 ни говори точно в тази насока: “20 Пророчества не презирайте. 21 Всичко изпитвайте, дръжте доброто”.

За пророчество може да се съди и според плодовете на човека, който го освобождава. Матей 7:15-18 казва:

“15 Пазете се от лъжливите пророци, които идват при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. 16 **По плодовете им ще ги познаете**. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей? 17 Също така всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава лоши плодове. 18 Не може добро дърво да дава лоши плодове или лошо дърво да дава добри плодове.”

Продължава в Яков 3:8-12:

“8 но езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова. 9 С него благославяме Господа и Отца и с него кълнем човеците, създадени по Божие подобие! 10 От същите уста излизат благословение и проклятие! Братя мои, това не трябва да бъде така. 11 Изворът пуска ли от същия отвор сладка и горчива вода? 12 **Възможно ли е, братя мои, смокинята да роди маслини или лозата смокини?** Така също не може солена вода да дава сладка.”

12. Духовете на пророците се покоряват на самите пророци.

(1 Коринтяни 14:32)

32:“ И духовете на пророците се покоряват на *самите* пророци.“

Това ясно потвърждава факта, че вярващите са в контрол на това какво правят. Помнете, че Павел поправяше църквата в Коринт, като ги учеше как да оперират в духовните проявления. Това доказва, че те имаха избор как да оперират и не само това, но и дали да оперират правилно, или грешно в тези проявления. Това доказва също, че оперирането в едно от тези духовни проявления, може да започне по волята на човек и да свърши по волята на човек и вярващия има пълен контрол над своите действия. Святият Дух е помощникът. Той ни беше даден, за да ни помага. Когато ние изберем да се движим чрез вяра, Той ще ни помогне. Той също е Дух на самоконтрол.

Ако ти можеш да се молиш на езици, то ти можеш и да пророкуваш. Пророкуването е толкова лесно, колкото и говоренето на езици, тъй като е проявление във формата на слово.

13. Ние пророкуваме съразмерно с вярата ни. (следователно пророкуването изисква вяра)

(Римляни 12:6)

6:“ И като имаме дарби, които се различават според дадената ни благодат, ако е пророчество, *нека пророкуваме съразмерно с вярата;*“

В този стих ясно се вижда, че пророческото слово може да бъде изнесено на преден план в зависимост от пропорцията на вяра (според Галатяни 2:20 сега ние живеем с вярата в Божия Син). Това означава, че можем да пророкуваме, когато искаме, чрез вяра, точно както можем да изберем кога да започнем да говорим на езици чрез вяра и кога да спрем.

14. Синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват.

(Деяния на апостолите 2:17)

17: “И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си на всяка твар и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения и старците ви ще сънуват сънища.”

Тук Библията ясно обявява, че синовете и дъщерите **ще** пророкуват. Това е пророчество за синове и дъщери. Ако сте синове или дъщери на Бог, вие ще пророкувате, без изключения.

Какви са ограниченията на пророкуването?

1. Само по себе си е частично. (1 Коринтяни 13:9)
2. Използването му е лимитирано според дефиницията му. (1 Коринтяни 14:3)
 - назидава
 - увещава
 - утешава
3. В базисната си форма е служение за църквата. (1 Коринтяни 14:4)
4. Упражнява се съразмерно с вярата. (Римляни 12:6)

Нека изясним какво се има предвид, когато се казва, че е частично - 1 Коринтяни 13:9 *“Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме;”*

В най-базовата си форма, пророкуването не съдържа предсказание в себе си. То е част от групата вдъхновителни дарби на Святия Дух - вдъхновени от Него и изискващи единствено използването на нашите уста и имащи за цел да назидават отделния човек или група хора. Ето проста класификация на тази група дарби:

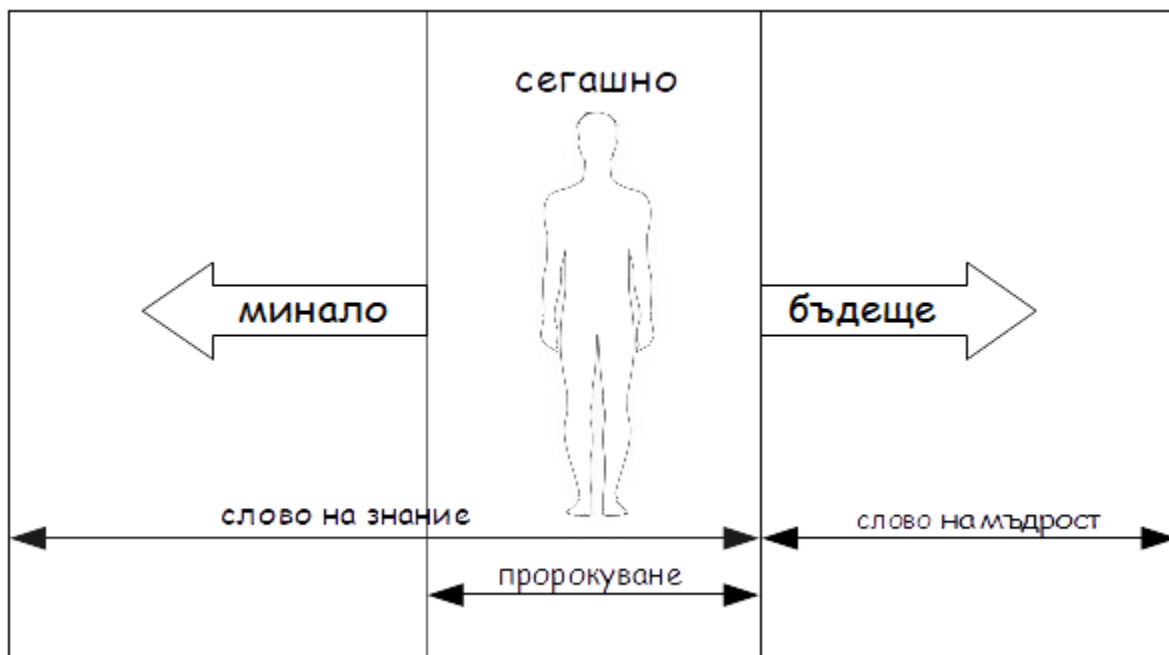
- Пророкуване
- Небесни езици

- Тълкуване на езици

Тези дарби не включват използването на ума ни, а просто освобождаване на това, което извира от Святия Дух. Това се има предвид, когато се казва, че *“...отчасти знаем и **отчасти пророкуваме**”*.

Важно е да имаме предвид, че пророкуването често може да се групира с другите дарби и често се окомплектова със слово на знание и слово на мъдрост, които са част от дарбите на откровение на Святия Дух. За да се използват тези дарби е нужно участието на ума ни. Той получава откровение от духа ни и по този начин да хвърли яснота за това как нещо **е било, е или ще бъде**. И така, това дава яснота върху първата част от този стих: *“...отчасти **знаем** и отчасти пророкуваме”*

Нека разгледаме една диаграма, която има за цел да поясни това, за което говорим:

В най-базовата си форма **пророкуването служи за назидание, увещание и утеха**. То има за цел да се разправя със сегашното

състояние на човека и да го насърчи да продължи в пътя, който Господ има за него.

Често пъти обаче, заедно с пророческото слово е възможно да получим и слово на знание и/или мъдрост с цел да се засили ефекта от служението. По този начин се дава по-ясна пророческа картина на тези, на които служим и съответно е по-голямо благословение за тях. При всички случаи всяка една от тези форми на слово се доставя от Святия Дух - ние не бива да си измисляме нещо.

Пророческо слово се получава и освобождава чрез вяра. Какво и колко получаваме, зависи от нашата готовност да приемаме от Духа и това доколко сме израснали в Христос. Всеки роден отново, кръстен в Святия Дух Божии син, може да пророкува, стига да вярва, че може. Ще говорим за това как да се движим във вдъхновение и откровение малко по-късно.

Исус Христос - нашият пример

Много е важно да си припомним, че Исус не действаше с цел да употреби някоя определена дарба или да я назове като такава. Той действаше от любов към хората, от пълнотата на Духа. Това е редно да бъде и нашата цел - да пораснем в Него по всичко и да се движим като пълнолетни синове. За да можем да пораснем до мъжеството на Христос, е нужно да разпознаем, че Той е в нас и че:

- Ние имаме Неговия ум и можем да действаме от Неговия ум.
- Имаме всички съкровища на мъдростта и знанието в нас.

Ние можем чрез вяра да черпим от тези мъдрост и знание и чрез поддържане на жива връзка с Христос, с Когото сме едно.

Все пак е нужно да споменем тези дарби, за да можем да започнем да се движим в тях, защото те ще помогнат много за нашето израстване в Него.

Нека видим няколко примера на пророческо слово в дните на Исус.

подчертано = назидание, увещание и утеха

удебелено = откровение за минало/бъдеще

Матей 16:13-18

13 А Исус, като дойде в околностите на Цезарея Филипова, попита учениците Си: Според както казват хората кой е Човешкият Син? 14 А те отвърнаха: Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък – Илия; а други – Йеремиа или един от пророците. 15 Попита ги: А вие какво казвате, кой съм аз? 16 Симон Петър отговори: **Ти си Христос, Син на живия Бог.** 17 Исус му каза: Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Моят Отец, Който е на небесата. 18 Пък и аз ти казвам, че ти си Петър **и на тази скала ще съградя Моята църква и портите на ада няма да я надвият.**

Нека забележим, че Симон Петър директно получи откровение от Отец и след това беше насърчен от Исус, за да го укрепи. Освен това, Той използва укрепващото слово, за да може да продължи с откровение за Неговата църква и как тя ще стои в победата Му. Освен това, Исус насърчи Симон като го нарече Петър (което означава парче камък), свързвайки го с големия камък - откровението, че Той е Божият син.

Йоан 1:43-51

43 На другия ден Исус реши да отиде в Галилея; и намери Филип и му каза: Ела след Мен. 44 А Филип беше от Витсаида, от града на Андрей и Петър. 45 Филип намери Натанаил и му каза: Намерихме Онзи, за Когото писа Моисей в закона и за Когото писаха пророците, Исус, Йосифовия син, Който е от Назарет. 46 Натанаил му каза: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му отвърна: Ела и виж. 47 Исус видя Натанаил да идва към Него и каза за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавство. 48 Натанаил Го попита: Откъде ме познаваш? Исус му отговори: **Преди да те повика Филип, те видях, когато беше под смокинята.** 49 Натанаил му каза: Учителю, Ти си Божият Син, Ти си Израилевият Цар. 50 Исус му отговори: Понеже ти казах: Видях те под смокинята, затова ли вярваш? **Повече от това ще видиш.** 51 **И му каза: Истина, истина ви казвам, отсега ще виждате небето отворено и Божиите ангели да се възкачват и слизат над Човешкия Син.**

Исус отново започва с насърчение чрез пророческо слово. Важно е да забележим, че Исус не спомена нищо относно това, което Натанаил бе казал преди - "От Назарет може ли да произлезе нещо добро?", а просто това превключи на комбинация утеха със слово на знание, разкривайки къде Натанаил е бил преди това. Защо комбинация с утеха? Защото по този начин Той му показва, че знае какво е казал, но не спомена нищо по въпроса. По този начин Той

достигна сърцето му и от скептик Натанаил се превърна във вярващ. След това виждаме словото на мъдрост, което Исус му дава за това какво му предстои да вижда. В този случай виждаме как пророческото слово се комбинира със слово на знание и мъдрост и какъв е крайния резултат.

Други примери за пророческо слово в Новия Завет

Деяния на апостолите 21:10-14

10 И след като бяхме прекарвали там много дни, един пророк на име Агав слезе от Юдея.11 И като дойде при нас, взе пояса на Павел и си върза краката и ръцете и каза: Ето какво каза Святият Дух: **Така юдеите в Йерусалим ще вържат човека, на когото е този пояс и ще го предадат в ръцете на езичниците**.12 И като чухме това и ние, и тамошните го молихме да не отива в Йерусалим.13 Тогава Павел отговори: Какво правите вие, като плачете и съкрушавате сърцето ми? Защото аз съм готов не само да бъда вързан, но и да умра в Йерусалим за името на Господ Исус.14 И понеже той беше неумолим, ние млъкнахме и казахме: Да бъде Господнята воля.

Тук виждаме Агав да дава лично пророческо слово на Павел чрез слово на мъдрост. Агав взима пояса на Павел и чрез пророчески акт показва какво ще му се случи ако избере да отиде в Ерусалим. Останалите вярващи започват да го убеждават да не отива, но за него това всъщност е било потвърждение, че е на правилен път. Господ щеше да му го потвърди и в Деяния на апостолите 23:11. Господ просто го приготвяше за това, което щеше да последва, но останалите братя и сестри не го разпознаха по този начин.

Колкото до пророческото слово - то се изпълни. В случая, за Павел то беше слово на мъдрост с назидателен и утешаващ ефект - той бе на пътя, който Господ му беше задал. Нека имаме предвид, че е от изключителна важност да не бързаме да разсъждаваме за някое слово, просто защото не ни харесва как звучи. За човека то може да бъде абсолютно на място ако е готов да слуша.

Практическо приложение

Както вече казахме, всеки от нас може да пророкува съразмерно с вярата си. Целта на това ръководство е да помогне на вярващите да започнат да се движат в пророческата дарба.

Както вече видяхме в горните примери, Господ използваше пророческо слово при взаимодействието си с хората. Забелязахме, че встъпваше в тези два разговора с Петър и Натанаил с назидаващо слово:

Матей 16:17-18: Исус му каза: Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Моят Отец, Който е на небесата. 18 Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър ...

Йоан 1:47 Исус видя Натанаил да идва към Него и каза за него: Ето, истински израилтянин у когото няма лукавство.

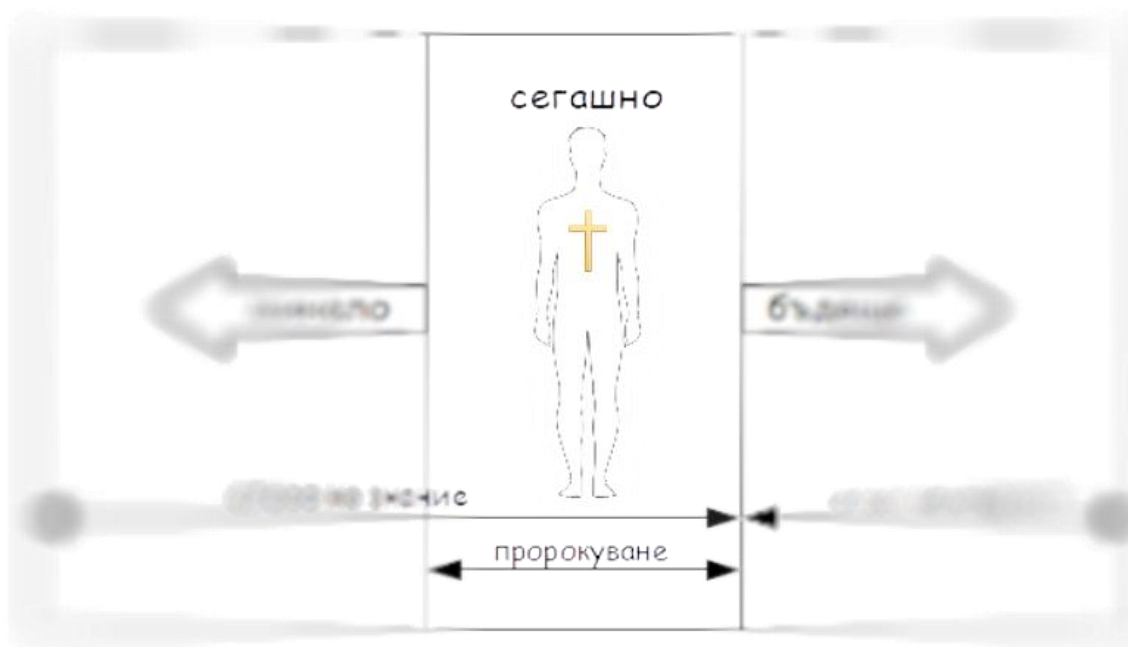
Виждаме, че Исус изкарва на яве това, което е добро у хората и това е като един вид базово слово, върху което може да добави слово на знание и/или слово на мъдрост.

Можем да вземем Него за пример и по този начин да проходим в пророческото служение.

Вече казахме, че основната функция на базовата форма на пророческото слово е за назидание, увещание и утеха на църквата - за вътрешна употреба. Това означава, че в болшинството от случаите ще работим с родени отново хора. В този ред на мисли, всяко едно от благословенията, с които Отец е благословил тялото Христово е валидно за тях. То е истината за тях в Христос, а Христос е в тях. Тук можем да кажем, че пророческото слово има за цел да назидае хората в Христос и да разкрие Кой е Христос в тях и кои са те в Него.

И така, ако сега прохождаме в това служение, служим на новороден човек и изпитваме колебание и ни е трудно да получим слово от Духа, е абсолютно безопасно да започнем с това, което Духа вече е казал за нас в Христос в Библията.

Например: “Йосиф, Бог те обича. Той те е преузнал преди да създаде всичко и те е определил да бъдеш Негов син. Ти си роден за време точно като това и Той има намерение да изяви славата Си чрез теб. Ти си тръгнал по пътя с Него и Той е доволен, че до сега си вървял с Него...”

По този начин ние влизаме в потока на Святия Дух, защото говорим Неговите думи. След като сме влезли в този поток, става доста по-лесно да получим по-специфични неща и основа за слово на знание за нещо в миналото или яснота за нещо сега, или пък нещо специфично за бъдещето...

“...И иска да продължаваш със същата целеустременост. Вижда твоя копнеж за благовестие и ще бъде с теб всеки път, като говориш с някой. Просто Му се довери, че ще потвърждава това, което казваш защото ти ще говориш Неговото слово. Виждам как ще бъдеш използван за това да учиш други хора да правят същото. Всичко, от което ще се нуждаеш ще бъде снабдено. Довери Му се.”

Виждаме как пророческото слово започва да се окомплектова със слово на знание и в последствие и със слово на мъдрост.

Важно е да подчертаем, че това не е единствения начин за пророческо служение - това е просто пример за това как можем да започнем. Споменахме, че трябва да разчитаме на Святия Дух да ни води и да ни дава слово, което да изговаряме. Всяка ситуация е различна и е важно да бъдем чувствителни към това, което Той иска да се случи.

Как идва откровение (слово на знание/мъдрост)?

Може да стане по няколко начина:

- Както вече видяхме, може да бъде “на гърба” на вдъхновително пророческо слово. В този случай, този който служи не знае предварително какво ще каже, но елемента на откровение ще дойде докато говори. Възможно е да го получи чрез вдъхновени от Святия Дух мисли или картини. В този случай човека говори чрез вяра. Често пъти той не знае какво ще каже преди да е започнал да говори. Когато проговори, идва вдъхновеното от Святия Дух слово.
- Откровението може да дойде и преди словото чрез сънища и видения. Човек може да получи от Господ сън или видение относно нещо. Всички знаем какво е сън, но що се отнася до виденията, е важно да не очакваме те задължително да са впечатляващи. Те често може да бъдат бегли картини във въображението ни. Важно е да не ги отхвърляме като нещо идващо “просто от въображението ни”, защото е възможно да са от Святия Дух. Виденията могат да бъдат по-ярки, но от опит можем да кажем, че по-често виждаме видения, които изглеждат като да са от собственото ни въображение.

Получаването на откровения би трябвало да е лесно и да става чрез вяра, докато сме в почивка, знаейки, че сме едно с Христос и кои сме в Него. Не би трябвало да става с напъване или да изглежда трудно. Ако видим, че сме започнали да се напъваме да получим нещо, то най-вероятно се опитваме по човешки и би станало по-лошо. Просто се отпуснете, ходете с Бог и Му се доверявайте.

Нека да повторим някои от начините, по които Бог може да ни говори:

1. Чрез писаното Слово
2. Сънища
3. Видения

4. Мисли (може да изглеждат като “наши”, но всъщност ние имаме ум Христов.)
5. Знание (вътрешно чувство, интуиция, усещане или впечатление)

В крайна сметка, всичко, което виждаме или чуваме би трябвало да бъде филтрирано през **Божие** писано Слово и Божиите природа и характер. По този начин ще можем да пресяваме плявата от житото.

Колкото повече се упражняваме в пророкуването, толкова по-добри ще станем в него. Колкото повече чрез вяра практикуваме изричане на назидателно слово, толкова по-точни ще бъдем. Колкото повече получаваме откровения и ги използваме, толкова по-специфични ще стават те. Всяко едно от тези неща изисква вяра (доверие) и постоянство.

Когато започнем е възможно да допуснем грешки. Затова ни е нужна среда, в която ще ни се помогне да израснем.

Как да започнем?

И така, най-добре е да започнем в група с вярващи хора, които да имат жива връзка с Христос, понятие от Божието Слово и ще знаят, че пророческото слово не се презира, а се изпитва. Всяко от тези неща се явява предпазител в случай, че има нежелан източник на словото.

Най-добрият начин да растем в точност, е да получаваме обратна връзка от получателя на словото. По този начин можем да разпознаем какво излиза чрез Святия Дух и какво не.

Ще споделим различни видове упражнения, които да практикувате. Някои от тях помагат да се занижи човешкия фактор до минимум.

Практически насоки:

1. Правете записи на пророческото слово и го споделяйте с получателя. По този начин, той/тя ще може да го преслуша отново и да се моли, прецени и воюва според него.
2. Търсете обратна връзка от получателя, за да може да бъдете коригирани или насърчени - и двете с цел растеж в пророческото служение.
3. Изпитвайте всяко пророчество.

4. Не бъдете прибързани със заключенията относно словото. Оставете Бог да ви говори чрез него.
5. Имайте съзнанието, че думите, които излизат от устата ви, могат да имат голямо влияние върху получателя. Бъдете внимателни и отговорни.

Думите

Най-накрая, но не по важност, е редно да споделим някои неща относно думите, тъй като пророческото служение се състои изцяло от тях.

Думите са едно от **най-силните** неща във вселената. Чрез думи могат да се започнат войни, да се донесе живот или смърт, благословения или проклетия. Исус е Словото и Той им отдаде голямо значение, казвайки:

Матей 12:37:

“Защото от думите си ще се оправдаеш и от думите си ще се осъдиш.”

Колосяни 4:6:

“Това, което говорите да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго.”

И така, редно е да говорим думи, които да изграждат хората, а не да ги събарят. Яков 3:1-11:

Братя мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще приемем по-тежко осъждане.

2 Защото ние всички в много неща грешим; а който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло.

3 Ето, ние слагаме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло.

4 Ето, и корабите, ако и да са толкова големи и са тласкани от силните ветрове, пак с едно мъничко кормило се обръщат накъдето желае кормчията.

5 Така и езикът е малка част от тялото, но много се хвали. Ето, съвсем малко огън, а колко много дърва запалва!

6 А езикът е огън, цял свят от нечестие. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота ни, а сам той се запалва от пъкъла.

7 Защото всякакъв вид зверове, птици, влечуги и морски животни се укротяват и са били укротени от човечеството,

8 но езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова.

9 С него благославяме Господа и Отца и с него кълнем човеците, създадени по Божие подобие!

10 От същите уста излизат благословение и проклятие! Братя мои, това не трябва да бъде така.

11 Изворът пуска ли от същия отвор сладка и горчива вода?

Освен насоките, които получаваме в Новия Завет да контролираме езиците си и да благославяме, има много стихове в книгата Притчи относно думите:

Притчи 8:8

Всичките думи на устата ми са справедливи, няма в тях нищо лъжливо или опако.

Притчи 8:13

Страх от Господа е да се мрази злото. Аз мразя гордост и високоумие, лош път и опаки уста.

Притчи 10:11

Устата на праведния са извор на живот, а устата на нечестивите покриват насилие.

Притчи 10:19

В многото говорене грехът е неизбежен; но който въздържа устните си е разумен.

Притчи 18:4

Думите из устата на човека са <като> дълбоки води, И изворът на мъдростта е <като> поток.

Притчи 18:21

Смърт и живот има в силата на езика и ония, които го обичат, ще ядат плодовете му.

Притчи 25:11

Дума казана на място е <Като> златни ябълки в сребърни съдове.

Освен тези: Притчи 10:21, 10:30-31, 11:9, 11:13, 12:13-14, 12:18-19, 12:22, 13:2-3, 15:14, 17:5, 17:7, 17:9, 17:20, 17:27, 17:28, 18:4, 18:6-8, 18:20, 18:23, 19:1, 19:5, 19:9, 19:28, 19:29, 21:23, 28:23 и 31:26.

Всеки от тези стихове е достоен за внимателно изучаване и усвояване за обновяване на ума що се отнася до правилното използване на думите на всеки, който иска да се движи в пророческото служение (а и всеки друг вярващ).

Има една поговорка, която ще преведем от английски: "Пръчки и камъни може да счупят костите ми, но думите никога няма да ме наранят." Това е една от най-големите лъжи, които дяволът е успял да пласира на хората. Успял е да омаловажи силата на думите в днешно време, но те си остават все толкова силни. Истината е, че от тях ще има последствия за вечността.

Принципи на пророческото служение

- 1. Ако сте Божие дете, то вие сте и Негова овца и съответно чувате Неговия глас.**
- 2. Знайте, че сте едно с Христос и че можете да действате от Неговия ум и да имате Неговите мисли.**
- 3. Знайте, че в Христос имате всяка мъдрост и знание.**
- 4. Помнете, че Библията казва, че синовете и дъщерите ще пророкуват.**
- 5. Заръчно ни е да пророкуваме, не ни е препоръчано.**
- 6. Пророческото слово е за назидание, увещание и утеха.**
- 7. Преследвайте любовта и търсете превъзходство в назиданието.**
- 8. Вярвайте, че Святият Дух ще ви помага докато говорите.**
- 9. Помнете, че се разсъждава за чутото и/или видяното според написаното в Библията.**